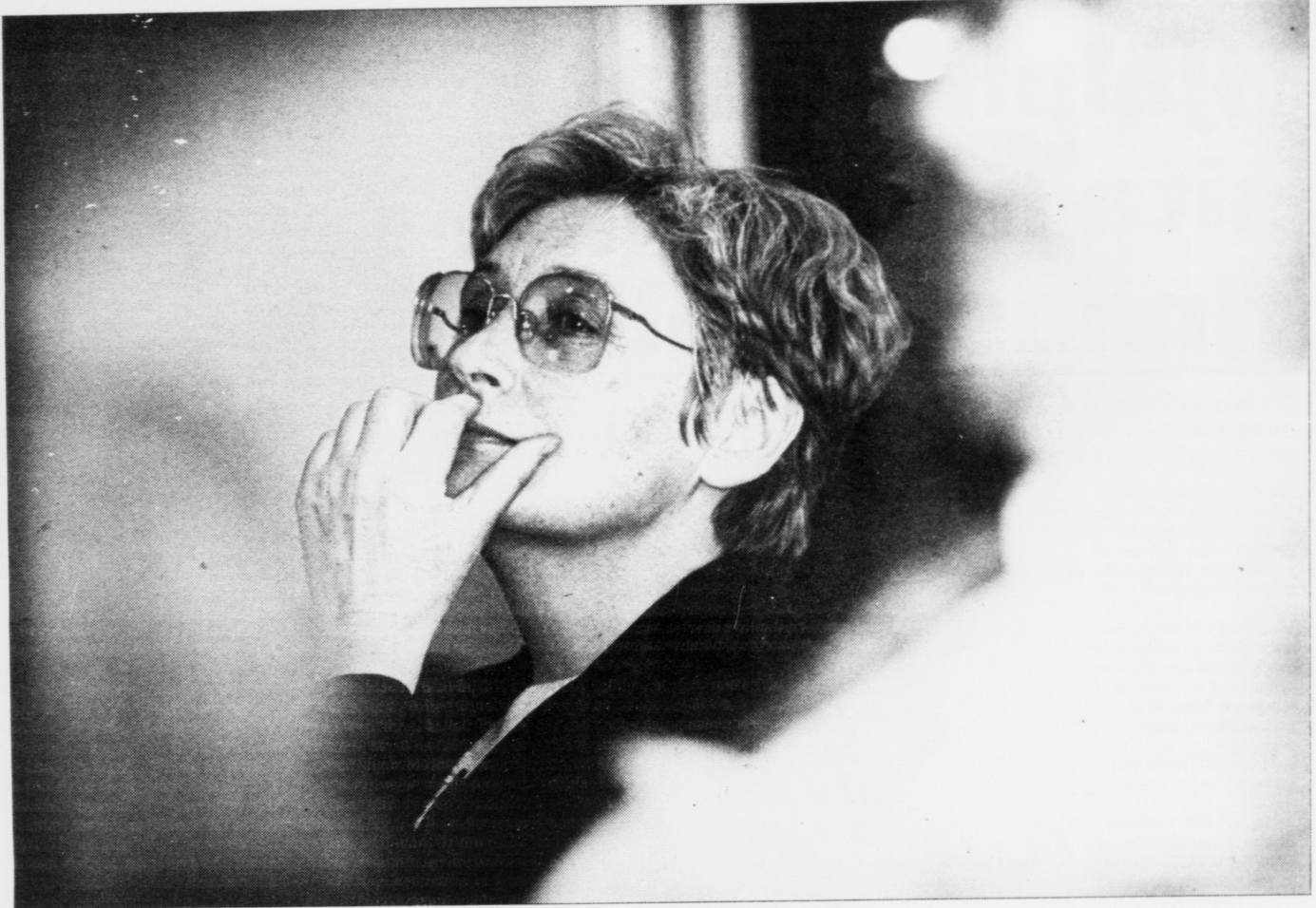

Bert veljararnir hava ávirkan á tingið

– Eru borgararnir ónøgdir við tingarbeiðið, kunnu teir vísa á hetta við at velja onnur umboð inn á ting, sigur Marita Petersen

Tað hevur verið sagt og skrivað nógv um Maritu Petersen, síðani hon 6. januar 1993 bleiv lögmaður.

Í fyrstuni varð hon róst fyri sín leiklut at fáa dansku stjórnina at stuðla føroyska samfelagnum, og eftir hetta at hava samráðst við danir um avtaluna, sum fylði við hjálpin.

Alt eftir um tað hevur gingið væl ella illa í hond, so hevur Marita Petersen sum leiðari tann leiklutin, at hon er fyrimyndin í øllum lutum, sum speglast í samfelaganum.

Stendur fyri skotum

Hava føroyingar kent seg

kroystan av dønum ella av okkara egnu politikarum, ymsu flokkunum, vinnulívnum, fakfeløgnum, peningastovnunum o.s.fr., so hevur lögmaður - vegna starv sítt - áhaldandi staðið fyri skotum.

- Er tað lættari at finnast at lögmanni, tí hon er kvinna, ella er tað torført hjá eini kvinnu at fáa menn at taka støðu?

- Sjálv hugsi ikki um tað, at eg eri konufólk og hini í landsstýrinum eru menn.

- Tað er ið hvussu so er eingin munur, tá vit eru einsamøll, men um onnur konufólk eru til staðar, havi eg ofta kensluna av, at mín

leiklutur broytist í teirra eygum, sigur Marita Petersen.

- Eg dugi ikki at siga nágreiniliga, hvar munurin er, og hann kann eins væl vera heftur at teimum einstøku persónunum, sum eru til staðar.

- Sjálvandi eri eg eins og so nógv onnur konufólk fyri sonevnda herskarateknikkini frá monnum, men hinvegin, so kunnu vit heldur ikki dylja, at tann háttin nýta konufólk eisini.

- Í mínum dagliga arbeiði og í samstarvi við politikarar er eingin munur. Eg fati øll sum samstarvsfólk, bæði innan- og utanflokks, og

tað havi eg als ikki havt trupulleikar av, sigur lögmaður.

Stórar avbjóðingar

Marita Petersen bleiv ikki gomul í lögmannsessinum, áðrenn hon fekk avbjóðingar av slíkum slag, sum eingin lögmaður áður hevur roynt. Bert 14 dagar eftir tilnevnanina komu boðini at fara til Danmarkar at samráðast við dansku stjórnina.

Lögmaður og embætisfólk finga til uppgávu at staðfesta fyrru avtaluna, sum Atli Dam og Jógvan Sundstein høvdu gjørt árið fyri, umframt at fleiri onnur mál vórðu drigin inn í avtal-

una.

Tað eru hesi mál, sum í seinastuni hava ørkymlað í Føroyum og í Danmark, og sum skiftivís hava skýrt lögmann lygnara, ella eisini hava vent somu ákæru móti danska stjórnarleiðaranum.

- Hvussu kennist tað persónliga - umframt at hava stórt arbeiðsstrýtt - at verða lögð undir líkt og ólíkt í hesum døgum?

- Tá tú ikki hevur verið so leingi í politikki, og als ikki so frammalaga sum eg eri nú, so er tað ógvuliga tyngjandi, alt tað, sum verður sagt um meg.

Hug at fara í bað

- Tað virkar - hvussu skal eg siga tað - sum havi eg hug at fara í bað. - Ikki fyri at sleppa undan mínum avgerðum í samband við avtaluna, men fyri tað sum verður sagt um meg, og tað, sum eg verði lögð undir at hava sagt og gjørt.

- Eg standi fyri at hava gjørt eina avtalu, og skal tryggja mær, at hon verður hildin, men lóggávuarbeiðið í tinginum verður seinkað, og tað er ikki til fyrimuns fyri føroyingar.

- So mikið harmiligi er hetta, tí tað skapar ótryggleika í samfelagnum. Borg-